

Stopy duše – Hermetická revue 1/2021

☉ a ☽ mají v každé nativitě vzhledem ke své velikosti a blízkosti význačný význam, který se řídí podle jejich umístění v nativitě a podle jejich aspektů s planetami ostatními. ♃ = fortuna major (velké štěstí), ♆ = fortuna minor (malé štěstí), ♁ = infortuna major (velké neštěstí), ♂ = infortuna minor (malé neštěstí), určují již svým starodávným pojmenováním svůj vliv v nativitě. ♀ jest podle okolností, to tiž podle svého postavení i dobrým i špatným činitelem, rovněž tak ♃. Vliv ♁ jest spíše v neprospěch. Určitá planeta odpovídá určitému znamení zodiakálnímu, v tomto znamení jest „ve svém domě“ = „dominus“ a projevuje svoje vlastnosti význačněji, nežli na místě jiném. Opačtem „dominus“ jest „detrimentum“ = zničení, když jest planeta v sobě protivném domě. Dobrá planeta pak ztrácí svůj vliv a špatná planeta se projevuje zesíleněji. Aby vynikl systém, kdy planeta jest „dominus“, přehlédněte pozorně následující tabulku:

♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♃ ♁ ♁
 ♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♃ ♁ ♁

Na první pohled vidíte systém a žádnou nahodilost. Ve středu jest ☽ a ☉, s jedné i druhé strany řadí se k nim ostatní planety, které tak jsou „ve svém domě“ dvakrát, a ♁ řada počíná a také končí. Porovnejte nyní předchozí tabulku s následující, kde jsou planety vyznačeny ve svém „detrimentu“:

♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♁ ♃ ♆ ♁ ♂ ♃ ♁ ♁
 ☉ ♆ ♆ ♂ ♃ ♁ ♁ ♁ ♃ ♆ ♆ ☽

Ve středu ve dvou znameních nalézá se ♁ s jedné i s druhé strany řadí se k nim planety jako v předchozím pořadí a ☉ řada počíná a ☽ končí.

Planety a význačné body nativity tvoří dále spolu aspekty. Jsou-li planety na témže stupni, jest to konjunkce = \oslash , vliv její bývá buď příznivý nebo nepříznivý. Aspekty nepříznivé jsou: oposice = \wp = 180° , kvadratura = \square = 90° , slabšího významu semikvadratura = \llcorner = 45° , sesquikvadratura = \sqsupset = 135° . Aspekty příznivé jsou trigonal = \triangle = 120° , sextil = \ast = 60° , slabšího významu jest semisextil = \sphericalangle = 30° . Ostatní aspekty jsou jen druhořadné.

I tyto značky jsou systematické: ostré úhly při kvadratuře jsou nepříznivé, paprskovité při sextilu, trigonálu příznivé. Nehledě k jmenovaným již aspektům, jsou však ještě další významné vztahy jednotlivých planet ke Slunci. Velmi příznivý vztah jest, když planeta jest od Slunce do $16'$ (minut) = *in corde solis*; není nepříznivý, když planeta jest od Slunce od $16'$ do 6° = *spálená*; nepříznivý vztah jest při vzdálenosti od Slunce od 6° do 12° = *sub radiis* (pod paprsky). Jinak jest planeta volná a vztah jest příznivý až na 13° $\underline{\cup}$ až 13° \cap , kdy planeta jest *via combusta* (na spálené cestě) a kdy dobrá planeta působí zeslabeně a naopak špatné vlivy planet se projevují ještě zesíleněji.

Ve snaze modernisovati s těmito vztahy již mnozí novodobí astrologové nepočítají, jsou to však stará, zkušenostmi osvědčená pravidla a nebylo by správným je odhazovati jako balast. Ne vše nové musí býti také lepší, nežli vyzkoušené staré.

Jsou také další významné vztahy jednotlivých planet, a to když rychlejší planeta dohoní zdlouhavější, přenáší na ni část svého vlivu, naopak zase když se rychlejší planeta dostane mezi 2 planety jiné, ztrácí zase sílu své působnosti a ještě další jiné vztahy.

Znamení zvířetníková od ♃ do ♏ odpovídají jednotlivým částem lidského těla od hlavy k patě: ♃ hlava, ♄ krk, ♅ ramena, ♆ hrudník, ♇ srdce, ♈ břicho, ♉ bedra, ♊ pohlavní ústroje, ♋ kyčle, ♌ kolena, ♍ holeně, ♎ chodidla. Také nebeské domy nativity v tomto směru od I. do XII. domu odpovídají podobným způsobem jednotlivým částem lidského ústrojí od hlavy k nohám.

Dále nebeské domy nativity mají každý svůj význam pro určité okolnosti, ale nejdůležitější je vždy dům I. = ascendent a stupni a minutě jeho počátku třeba věnovati vždy nejbedlivější pozornost. První dům, jeho počátek a vládoucí planeta tohoto počátku jest převládající v celé nativitě a ukazuje zrozcovou postavu, povahu, celý život v hrubých obrysech, všechny sklony a pudy. Ostatní domy nebeské tento první dům v detailech doplňují a vysvětlují.

Význam nebeských domů v nativitě je tento:

- I. život, osud, tělo, charakter,
- II. majetkové poměry,
- III. sourozenci, menší cesty,
- IV. otec, majetkové poměry rodičů, vlast,
- V. děti, spekulace,
- VI. zdraví a choroby,
- VII. manželství a vůbec vztahy k druhému pohlaví,
- VIII. smrt, dědictví,
- IX. delší cesty, umění, věda, náboženství,
- X. povolání, vyznamenání, matka,
- XI. přátelé,
- XII. nepřátelé, nehody, strasti a starosti.

Pro posouzení jednotlivých domů nutno vždy bráti bedlivý zřetel na počátek každého domu, na planety v tomto domě se nalézající, na aspekty, které tyto planety s jinými planetami tvoří a hlavně jaké vztahy mají planety k Slunci a Měsíci, kteří mají v každé nativitě vliv nejvýznačnější.

(Pokračování.)

Josef Svátek: Svobodní zednáři v Čechách v XVIII. století

(Pokračování.)

Mocný vliv tento vévodův to také byl, že v zemích Habsburských, ač v rakouském Nizozemsku k naléhání tamního duchovenstva a statův roku 1736 zednářství zakázáno bylo, přece k takovému kroku nedošlo; ba ani nebyla ve Vídni ani v Praze bulla papeže Klementa XII. ode dna 8. dubna 1738, kterou bylo zednářství v klatbu dáno, veřejně prohlášeno, ač vládě Vídeňské nebyla existence lóží zednářských v Praze a ve Vídni nikterak tajná.

Brzy po zavedení zmíněného procesu svého hrabě Špork vzdal se úřadu velmistra lóže a nástupcem jeho byl roku 1735 zvolen hrabě Ferdinand

Paradis, tehdaš král. hejtman Nového města Pražského, jeden z nejčilejších členův lóže, který však i přes úřední postavení své počal do lóže uváděti též rokování o záležitostech veřejných a o věcech politických, v čemž mu byl horlivým pomocník Karel šl. David, někdejší sekretář hraběte z Bubna, ctižádostivý muž, který si od převratu věcí v Čechách sliboval veliký prospěch pro svou osobu, zastáváje náhled, že prý Marie Teresie nemá právních nárokův na trůn český, nýbrž že bavorský kurfiřt Karel Albrecht dle dědičné smlouvy krále Ferdinanda I. s Bavorskem jest legitimním nápadníkem koruny České. Po smrti hraběte Šporka (+30. března 1738) lóže Pražská stala se již dokona střediskem tak zvané „strany bavorské“ v Čechách a mnozí přednější členové její, jako hrabata Paradis a Kaiserstein, šl. David a jiní, účastnili se po smrti císaře Karla VI. v agitaci proti Marii Teresii, která vedla až ku vtrhnutí bavorského kurfiřta Karla Albrechta do Čech a ku svolání jeho za krále českého.

Ale politické působení toto nedocházelo souhlasu u četných zednářů, z nichž mnozí byli věrnými přívrženci rodu Habsburského, kdežto ostatní naléhali na to, aby lóže zůstala při svém plvodním směru, totiž šíření zásad lidumilných bez ohledu na smýšlení politické a národní. Takž se během roku 1739 a 1740 vyvinuly v lóži Pražské, která již nad sto členův čítala a za mocné ochrany vévody Lotrinského vždy zjevněji vystupovala, tři strany, totiž bavorská, rakouská a neutrální, které vzájemně proti sobě působily, načež se náčelník strany rakouské hrabě Šebestian Josef Künigl odtrhl s přívrženci svými od lóže dosavadní a zřídil zvláštní lóži v domě svém na Novém městě. Také členové neutrální, vystoupivše z lóže, zřídili si lóži novou, která se spravovala stanovami nizozemských „přátel kříže“. Přívrženci hraběte Paradisa ustavili se v lóži „bavorskou“, která osvojivši si původní název „lóže u tří hvězd“ konala své schůze v domě šl. Davida u „kamenného zvonu“ na Uhelném plácku v Menším městě Pražském a tam za obsazení Prahy od Bavorův veřejně ve prospěch usurpátora královského trůnu českého působila.¹

Roku 1741 navštěvoval pilně schůze její též velitel okupačního vojska saského generál š. Rutovský, který jakožto horlivý zednář a velmistr lóží saských byl zřídil v předcházejících dvou letech několikero lóží v Drážďanech a v Lipsku. K ponuknutí jeho byla z této lóže Pražské v létě roku 1742 založena také poboční lóže v Litoměřicích pod jménem „Sincerité“, a hlavní agent bavorského kurfiřta šl. David zamýšlel ve všech větších městech českých založiti

¹ Máme za to, že David, když byl cis. Patentem ode dne 31. března 1733 ve stav šlechtický povýšen, zvolil do erbu svého jakožto zednář ony tři hvězdy, které byly v odznaku první lóže Šporkovy a dle nichž pak též novou lóži Malostranskou dále jmenoval.

podobné filiálky, které by se prospěchův kurfiřta bavorského zastávaly a přívržence z obyvatelstvu českém mu zjednávaly.

Vítězný postup vojska rakouského překazil provedení tohoto plánu, který pak byl hlavní příčinou toho, že byl později šl. David stížen nejtěžším trestem, jehož se náčelníkům strany bavorské v Čechách dostalo; byl totiž odsouzen k smrti, leč Marie Teresie udělila i jemu milost a změnila mu trest smrti, když již klečel na popravišti před radnicí Novoměstskou v Praze, v doživotní žalář na pevnosti Budínské v Uhrách.

Ostatní přední členové Malostranské lóže byli potrestáni delší neb kratší vazbou, ale většina z nich, mezi nimi velmistr hrabě Paradis a hrabě Kaiserstein, byli v čas uprchli přes hranice, leč i těm byla po nemnohých letech od císařovny Marie Teresie milost udělena tak, že se opět mohli do vlasti navrátiti, a dostali též zabavené statky zase v držení své. Osvědčil se tu choť Marie Teresie, mezitím již za císaře římsko-německého zvolený, opět co horlivý přímluvčí svých „bratří zednářských“, jinak by byly tresty zednářů Pražských mnohem přísněji dopadly a také milosti by se jim sotva dostalo.

Poněvadž lóže rakouská s velmistrem hrabětem Küniglem v čele zachovala věrnost k rodu Habsburskému a členové její za okupace bavorsko-francouzské horlivě působili v Praze v zájmech Marie Teresie, dostalo se jí ku přímluvě Františka Lotrinského té výhody, že mohla ve svém zřízení dále setrvati a ve spojení vejíti s velkou lóží Vídeňskou, dne 17.9. 1742 veřejně zřízenou a nazvanou „lóže u tří děl“.² Výhody této hrabě Künigl použil k tomu, aby provedl opětné spojení všech tří lóží Pražských v jednu, což po mnohém vyjednávání se mu podařilo; lóže Malostranská „u tří hvězd“ a její Litoměřická filiálka, které byly mezi tím vstoupily ve spojení s velkou lóží v Berlíně, musily tohoto spojení se vzdáti a přistoupiti s druhou lóží Pražskou k lóži hraběte Künigla, která pak byla s velkou lóží Vídeňskou (též „Velkým Orientem“ zvanou) spojena.³

Emanuel Hauner: Encyklopedie zapomenutého vědění (Pokračování.)

Beelzebub, Belzebub. (s.)

Syrská modla. Doslovně značí Beelzebub mušího boha. Poněvadž Židům pohanští bohové byli démony či zlými duchy, byl Beelzebub vládcem nečistých duchů, jak z evangelia vysvítá.

Belfégor. (s.)

2 Velmistrem této lóže Vídeňské byl známý hrabě Albrecht Hodic a z psaných šlechticů nalézáme mezi členy jejími hraběte Waldsteina a hraběte Michnu z Vacinova.

3 Malostranská lóže „u tří hvězd“ však i po tomto sloučení trvala tajně dále, jen že směr její nebyl více bavorský, nýbrž řídila se již jen zásadami lóží skotských, a když ji ostatní lóže zakázaly užívatí původní název „u tří hvězd“, nazývala se pak lóží „u tří sloupů“.

Maloasijské božstvo, středověkem přetvořené na pekelnou bytost.

Belial (hebr.)

znamená škodlivý, ničivý, zlý. Ve středověku kníže pekla.

Bhagavat. (skt.)

Blahoslavený (příjmení Budhova).

Bhagavat-gita. (skt.)

Zpěv páně. Známa staroindická báseň, vložka velkého eposu Mahabharty; obsahuje rozmluvu Krišny z Ardžunou o filosofii ducha.

Bhakta. (skt.)

Věrný, oddaný; stoupenec.

Bhakti. (skt.)

Zbožnost, věrnost, oddanost, víra.

Bhakti-yoga, Bhakti-jóga. (skt.)

Mystická cesta oddanosti.

Bhikshu. (skt.)

Budhistický žebravý mnich a asketa.

Bhikshunî. (skt.)

Budhistická jeptiška a asketka.

Bhut. (skt.)

Fantom; oživený přízrak; astrální tělo černého mága, potulující se v podobě zvířecí a působící zlo.

Bhuta. (skt.)

Živoucí bytost.

Bhutadi. (skt.)

Nejprvnější bytost.

Bilokace (l.)

znamená doslovně umístění na dvou od sebe vzdálených místech. Bilokace je úkaz dvojnictví živých lidí, kteří byli viděni ve stejnou dobu na dvou různých místech, mnohdy velmi od sebe vzdálených místech.

Binah (h.)

jest třetí sefira a znamená nazírání.

Biologie. (ř.)

Nauka o životě a zároveň vzniku života.

Blasfemie. (ř.)

Proklínání, rouhání. Židé trestali rouhání se Bohu smrtí (ukamenováním); za rouhání považování též bylo, vyslovil-li někdo jméno boží (jahve, jehovah).

Blavatská,

Helena Petrovna (1831-1891), zakladatelka Theosofické společnosti (1875) a spisovatelka četných theosofických spisů; největší její díla jsou "Tajná nauka" a "Odhalená isis". Tvrdila, že se jí dostalo okultního zasvěcení od nejvyšších adeptů tak zv. mahatmů. Její odpůrci tvrdili, že byla pouhým mediem (spiritistickým).

Blocksberg (něm.)

též Brocken (lat. mons Bructerus) nejvyšší vrchol Harzského pohoří v Německu. Shromaždiště čarodějnic v noci Filipojakubské.

Bôdhi. (skt.)

Strom, pod nímž Buddha dosáhnul nirvány.

Bodhisattva. (skt.)

Člověk, jenž stává se buddhou, osvíceným.

Bodin,

Jean, (1529-1596), francouzský právník; napsal spis "De la démonomantie des sorciers" (poprvé vyšel v Paříži 1579), v němž líčí všechny pošetilé, hrůzné i pravdivé činy čarodějů; jeho dílo je důležité pro studium okultismu.

Böhme,

Jakub (1575-1624), zaměstnáním obuvník, zván byl teutonským filosofem (Philosophus Teutonicus). Od přírody zbožný a hloubavý neustále bádá v písmu svatém. Meditací (přemýšlením) a koncentrací (soustředěním myslí) dosáhl osvětlení ducha, jež provázeno častými extázemi (vytržením) a viděními. Ač prostý, neškolený napsal řadu mystických a theosofických spisů, z nichž první "Aurora, oder die Morgenröthe im Aufgang" vyšel 1612, Jane Leade, L. C. de St. Martin a j. na něm budovali své mystické názory. (Pokračování.)

Karl von Eckartshausen: Kostova cesta zasvěcením do Bílé Magie (Pokračování.)

"Zde jest místo odpočinku," zazněl k nim hlas z hrobu, "ti, kteří překonali smrt, odpočívají zde a čekají své z mrtvých vstání."

Mezitím objevilo se osm černě oděných mužů, nesoucích dvě rakve a deset ozbrojených rytířů s obnaženými meči vystoupilo z jedné hrobky do popředí.

"Neopatrni," zvolal jeden, "kam vás zavedla vaše zvědavost? Žádný vetřelec nepřekročí bez trestu tuto jizbu, proto musíte zemřít. Dosud však je vám volno zpět se vrátit, učiníte-li však ještě jediný krok vpřed, tak je váš osud rozhodnut a smrt je vaším údělem."

"My hledáme moudrost," pravil Kosty a ať jsi kdokoliv, ty nás svými hrozbami od našeho předsevzetí neodradíš a kdyby nás to mělo i životy stát, tak je chceme raději obětovat, než abychom ustoupili od svého úmyslu. Lépe s předsevzetím státi se moudrým zemřít, nežli s vědomím, že nikdy moudrými nebudeme, živu býti."

"Odvážlivý mladíku! Nepohrdej mým varovným hlasem, vrať se; třinásobná trojnásobná smrt tě očekává. Nezahrávej se s neznámými mocnostmi, o kterých nemáš ani zdání. Jsi mlád a dosud tě očekávají radosti života; či chceš svévolně za živa býti pohřben? Uvažuj o čase, který zde ještě můžeš žít, jaké radosti a blaho tě očekává a láska vztahuje ti své rámě vstříc, uvažuj, jakou cenu má pro tebe dosud život!"

"Bez moudrosti žítí," pravil Kosty, "nemá pro nás žádné ceny. Jsi-li anděl temnosti, anebo bezduchý démon, který nám chce zabránit vykonatí naše předsevzetí, ať jsi kdo chceš, splň své hrozby, nebojíme se jich. Bohové, kteří znají naše srdce, budou nás chránit."

Při těchto slovech vrhli se ozbrojení muži na mladíky, srazili je k zemi a spoutali jim ruce a nohy. Strčili každého do jedné rakve a uzavřeli tyto rychle víkem a spustili je do jakési hluboké jámy. Smutný pohřební zpěv zazněl prostorem a žalostné zvuky zapěly:

"Odložte, smrtelníci, housenčí svou kuklu.

Trojnásobná je smrt tvora časného.

Poznejte bídu svou, v kterou jste utekli
do hrobu těla vašeho."

Bezmála dvě hodiny nalézali se Kosty a Gama v tomto hrozném stavu. Hrobové

ticho rozhostilo se kolem a vskutku se domnívali se již býti za živa pohřbeni. Kosty, který se stále utěšoval, že všechny tyto obřady mají své vnitřní hlubší významy, přec jen ztrácel již důvěry a čas se mu zdál býti nekonečným, neboť ani živé duše neozvalo se nikde a proto odhodlal se volat o pomoc.

Sotva však vyřkl slovo "pomoc", již pozoroval, že se někdo blíží k jeho rakvi. Pozvolna otevřeno bylo víko a kněz v černém oděvu a s náhrobní svítilnou v ruce, stál před ním.

"Volal jsi o pomoc?" pravil k němu.

"Ano!" odpověděl Kosty.

"Proč jsi tak neučinil dříve?"

"Poněvadž jsem věřil, že nenecháte mě v této rakvi zahynouti."

"My ještě nikoho nenechali zahynouti," odvětil kněz, "ale kdo potřebuje pomoci, musí o ní žádati, musí volati. Čeho si přeješ?"

"Vyved' mě z tohoto hrozného místa," prosil Kosty.

"To učiním," řekl kněz, "ale nikdy nezapomeň těchto událostí a uč se poznávati hluboký jejich vnitřní význam."

Nyní volal též Gama o pomoc a kněz zacházel s ním tím samým způsobem: Rozvázal oba spoutané, pomohl jim vstáti a posadiv se s nimi na jeden náhrobek, takto k nim promlouval:

"Kdo začne moudře žíti, musí odumřít hloupostem. Nový život musí vésti váš rozum, nový život musí vésti vaše vůle, nový život musí se jevit v celém vašem jednání. Dříve než k tomuto novému životu povstanete, musíte odumřítí všem omylům rozumu, žádostem a tužbám srdce, škodlivému jednání a strastem života.

To jsou tři housenčí kukly, které musíte odložit, abyste se mohli povznést do vyšších stupňů čistého rozumu, dle vyšší čistě vůle žití a nejčistšími skutky jednati.

Trpět a umřít je váš úděl a tomuto zákonu je i vaše duše podrobena. Chcete-li se duchovně obrodit a k vyššímu duchovnímu životu z mrtvých vstáti.

V tom okamžiku, v kterém se zárodek čistého rozumu ve vás obrodí, počnete poznávat svoje omyly a nepořádek lidského života. Dobré bude zápasit se zlým, pravda s klamem, váš rozum bude se nad stavem vašim a vašich bratří znepokojoval, až konečně čím dál budou jasnější pojmy ve vás se roditi; odstraní staré názory, až jim úplně odumřete a váš rozum probudí se ve sférách čistšího rozumu.

Podobným způsobem bude se dít i s vaším srdcem. Čisté, rozumové poznání bude míti vliv na vaši vůli, na vaši samostatnost a na vaše srdce. Budete se nad zdánlivými radostmi, za kterými jste dříve s lidmi, svými bratry spěchali, rmoutiti. Pravda podmaní si omyl, poznání a vaše srdce se znovuzrodí, nástroj čistého rozumu stane se právě tak, jak tomu je v nezkažené přírodě, nástrojem božským.

Když tudíž váš rozum a vaše srdce dosáhnou svého původního, přirozeného přerodu, stane se pak vaše jednání přiměřené tomuto obrození a celá vaše bytost změní se ve svém základě.

To jest ono vznešené určení, které očekává každého člověka, když naučil se znáti svou vnitřní hodnotu a důstojnost. Toto jest tajemstvím onoho velikého z mrtvých vstání, ku kterému dle nezměrných zákonů jednoty, celé lidské pokolení vzhůru snaží se povznést. Utrpením a bojem tak dlouho, až odhodí onu kuklu předsudku, omylu a starostí, které bezděčně sebou nepoznání pravdy vleče a dokud prapříčina dobra nestane se samovládkyní lidské podstaty.

Veliké jsou pravdy, které ukryty jsou ve svatotajemství našeho mysteria (tajného učení). Závoj tajemna zakrývá je před zraky těch, kteří neschopni jsou pravdu vycítiti. Tyto osoby nazýváme vnějšími, neboli tělesnými lidmi; jsou to ty, které pro pochopení těchto věcí svým duchem nedozrály.

Každý člověk je dvojníkem; on je zvíře a duch. Duchovním člověkem tvoří jej teprve osvícený, nepředpojatý rozum, zvířetem jeho zkažená vůle. Vždy chce vládnouti zvířecí nad duchovním v člověku, kdežto pravé určení lidské jest, aby vládlo v něm duchovní, nad zvířecí podstatou.

Toto veliké umění si osvojit, je prvním tajemstvím naší skryté vědy. Dosti jsem vám zatím vysvětlil, mladí muži; krácejte dále stezkou vašich symbolických zkoušek a každým krokem přiblížíte se více ke Pravdě."

Při těchto slovech otevřel kněz kovová vrata umrlčí komory, v které se nalézali a vyvedl je podzemní chodbou až na volnou vyvýšeninu. Zde stála stříbrná nádoba na skalnatém útesu a vedle ní dva křišťálové poháry. Kněz vzal nádobu a naplnil oba poháry skvostným nápojem. "Zde jest sílící a uzdravující nápoj pro vaše srdce. Ještě vás očekává mnoho a proto máte zapotřebí posily k dalšímu boji."

Gama a Kosty vyprázdnili poháry, které jim kněz podával a nová svěžest rozproudila se jim celým tělem, probouzejíc v nich nebyvalé nadšení.

Když kněz seznal, že mladíci znovu pookřáli, zvolal třikrát za sebou "Goba! Goba! Goba!" a tři ozbrojení černí rytíři objevili se, majíce spuštěné hledí a ve svých rukou plamenné meče, z jejich helmic pak plápolaly plameny žhavého ohně, plynoucí jim dolů až po zádech.

"Vám předávám, rytíři síly a ohně," pravil kněz, "tyto mladíky. Provedte je mocnostmi zničení, ukažte jim hrůzy zkázy a lidské zločinnosti; avšak chraňte je, aby nestalo se jim nic nepříjemného a přiveďte je potom na místo očištné."

Jeden z černých rytířů kráčel napřed, druzí dva vzali pak Gamu a Kostyho mezi sebe a tak kráčeli skalní rozsedinou do pekelného podsvětí dolů do hlubin. Kněz je úplně opustil.

Sotva že se octli několik set kroků od vchodu ohromné sluje, do které byli

vníkli, zaslechli srdcervoucí řev zvěře, zoufalé volání a bědování trpících. Vlasy zježily se jim na hlavě a krev zdála se jim stydnouti v žilách hrůzou. V tom zahlédli vzdálené zápasiště, dravou zvěř obsazené, která se navzájem rvala, sápara a požírala, působíc při tom ohlušujícím řevem. (Pokračování.)

Otakar Kubina: Dr. Šípek a jeho léčení postem

Jest podivuhodné a přece tak lehkou pochopitelné, jakých skvělých výsledků léčivých dosahuje Dr. Šípek svou dokonale promyšlenou methodou, na které podle jeho tvrzení pracuje přes 20 let, založenou na principu, že organismus nemocný, dá-li se mu čas, příležitost a klid k tomu potřebný, pomůže si sám; příroda dala každému tělu schopnost, brániti se poruchám a opatřila je orgány, jimiž vyloučí, co mu překáží. Methoda postová není založena na léčení medikamentosním, jež zavržena jest při této Drem. Šípkem naprosto, ba pokládá se za škodlivou a nebezpečnou, nýbrž na přesvědčení doloženém zkušeností a vědeckého potvrzení, že organismus chorobné prvky vždycky bez výjimky vyvrhne 4 cestami: ledvinami, střevem, pory kožními a sliznicemi, hlavně ústní.

Sám na sobě zkusil jsem pod opatrným dohledem Dra. Šípka methodu postovou od 22 dubna do 4. května letošního roku. Postil jsem se úplně 25 dní, jen z pečených citronů, 1 až 2 denně, vyssál jsem šťávu, 5 dní zase jsem pak dostával jen několik lžic tekutiny, takže celá procedura postní trvala 30 dní. 2 dubna vážil jsem 69 kg, dne 25. dubna 48 kg, takže v celku pozbyl jsem 21 kg. Zdálo by se, že tak dlouhé nepožívání jídla a nápojů uškodí schopnostem tělesným, ale není tomu tak. Po celou tu dobu jsem studoval denně 8 až 10 hodin bez nějaké větší únavy.

Případy chorob různých, které Dr. Š. Odvažuje se tímto způsobem léčiti, jsou ve svých výsledcích překvapující a kdybych byl neměl příležitosti denně se s Dr. Š. Stýkati a je viděti, snad bych byl též nevěřil jako nevěřící a skepticky se vyjadřující často lékaři či škodící svým pacientům různými, ne právě lhostejnými pro tělo lidské chemickými preparáty. Byl jsem jako oni prosycen jen naukami a methodami, cpáti pacienta léky, nemoc zakrýt a zahnat do nějakého úkrytu v některém orgánu, kde skryta, za krátko zákeřně vyrazila neb hlodala na orgánech sousedních.

Dnes, po 14 dnech ukončení pustu, vážím 60 kg a cítím se svěží a přímo omlazen, jako v dobrých dobách studentských, fyzicky i morálně.

Jak patrně bylo ze všech zjevů provázejících postění a žíznění, které bedlivě jsme sledoval u sebe i u jiných, podobivších se zmíněné proceduře, odcházející látky chorobné z těla ledvinami, střevy, kůží a hleny sliznic, nastává tu jistého druhu rozpad tkání nemocných a tělo si ponechává jen tu část k zachování života potřebné a to očištěné, zdravé od chorobných prvků a různých jedů, jako na př. kyseliny močové, močanů atd.

Energie živočišná spaluje v sobě látky, které normálně funkci organismu překážejí a produkty výměny látek škodlivé vylučují z těla ven. Pocity při těchto dějích bývají u nemocného různé. Jen první dny postu, nejvýše tři dny, cítí se hlad, další dny necítí se žádných obtíží žaludečních, značné sucho v ústech a v hrdle, zvýšená teplota tělesná, ne u každého, změněný tep a zvolněná akce srdeční /u mne až 50 za min./. Moč bývá hustá a po krátkém klidu v nádobě kašovitá a cihlově červená, páchnoucí, stolice, až nic nebylo požíváno, kromě 1 až 2 citronů šťávy, byla vždy 1 25. dne při každodenním vyplachování střev vysokou irrigací hojná a páchnoucí, tělo vylučovalo látky vzniklé rozpadem tkání, jež pokládalo za nezbytné k životu, jako tuk, tedy ať vlastním tělem vyrobené, či mu v různých dobách dávané jako léky, soli atd.

Hlavní vylučování vedoucí k uzdravení organismu se děje podle dra Š. Tlustým střevem, a také skutečně z toho vychází nejvíce zbytků po celé trvání procedury shora zmíněné.

U všech pacientů, které jsem měl příležitost poznati, byly účinky léčebné velkolepé a přímo neuvěřitelné. Dr. Š. Ovšem spojuje půst, žíznění s koupelemi, masáží, pohybem individuálně podle stáří, síly organismu pacienta a ovšem podle choroby, jeho různé dlouho, čímž podporuje a urychluje eliminaci chorobných prvků těla.

Je-li člověk jen trochu trpělivým a má-li dobrou vůli být zdrav, ale opravdu zdrav, a chová-li víru v Dra. Š., že utíká ve svém zoufalství nevyčísitelnosti a léta trvající nemoci, že v jeho rukách nezemře hladu, jak jsem slýchal se vyjadřovati mnohé, poněvadž se sivil, zda-li “to jest možno vydržeti”, shledají všichni již v době 5-6 týdnů, že tak jednoduchou methodou našli své ztracené zdraví k své radosti i těch, kteří dotyčné poslali, aby “naposledy zkusil dr. Š.” Viděli, jak klouby ztuhlé a srostlé od narození a nehybné, po 3 týdnech dostávají hybnost, že bývalý chorý – mrazák – klidně chodí, viděli ochrnutí 5 let trvající vracející se k normální funkci údů ve 4 týdnech, musí naplniti pozorovatele i pacienta údivem, že to vůbec možno a přece jest to tak snadné a pochopitelné, když uvážíme, že jsme též řetězem či článkem a částí všemožné přírody, která nejen tvoří, ale také napravuje, co jsme pokazili nesprávným životem, jen když ji neznásilňujeme pokrmy, nápoji, jedy a vástřednostmi.

Není potřebí se báti smrti hladem a žízní, vysílení, poněvadž tělo ukáže lékaři samo, kdy krev a šťávy jsou vyčištěny, kdy dostaví se opravdový hlad a chuť k jídlu a kdy cítí, že kousek chleba mu chutná pak jako kdysi israalitům manna na poušti, kdy čistá syrovátk či odvar neslaný a nemastný z krup chutná jako jiným labužníkům nejpikantnější jídla. Po uzdravení takovém netýrejme těla přecpáváním žaludku, jako se to děje, jídly těžkými, nápoji alkoholickými a různými přípravky zbytečnými, silným kořením, solením, kyselením octem, nýbrž dopřejme dostatečného času všem orgánům tělesným, by se nepřeparovaly, nepřepínaly ve svém běhu a tak si zachováme zdraví, dlouhé mládí a svěžest ve stáří.

Acharad: Osobnost českého hermetismu:

František Antonín Šidlo

Narodil se 25. 2. 1868 v Lipníku nad Bečvou. Učitel, spisovatel, hermetik. Vystupoval pod pseudonymem A.F. Orný. Napsal *Nepřítel lidstva* (vl. nákladem, 1901), *Theosofie* (Ústřední nakladatelství okkultních děl, 1913), *Slova geniů* (vl. nákladem, 1923), *Malý slovník naučný* (Kočí, 1929) aj. Zemřel 7. 5. 1955 v Brně.

Pierre de Lasenic: Egypt (Úvahy)

Mnozí z mnohých t. zv. „adeptů a osvícenců“, odvažují se označovat jednu z nejstarších nám známých esoterních kultur — Egypt, za mrtvou, neuvažující o tom, že všechno nové, co navazuje na tradici zapojuje se přímo na moudrost země Khemi, jež proniká svými závrtnými ideami až k základům všech náboženských systémů dneška, křesťanství nevyjímaje. V legendách starého Egypta naleznete pravzory všech postav pozdější mytologie. Hermes, Zeus, Venuše, Merkur, Neptun a jiní antičtí bohové, jsou obměnou egyptských esoterních postav, a v křesťanském náboženství Kristus odpovídá egyptskému Osiridovi, a jeho oběť personifikována jest mythickým Horem. Trpící Marie prolévala již tisíce let před svou existencí slzy v osobě tajemné Isidy a mystérium její mateřské lásky jest zosobněno v bohyni Mut, jež pouhou přeměnou projevu stává se universální pravdou lásky, nebo láskou demiurga, v jehož rukou amalgamovala pralátku zlatem hvězd a úrodnou prstí pro myriardý květů naší země. Za zakladatele uceleného systému náboženského, vynálezce počtů, svatého písma, řeči a vědeckého systému pokládali Egyptané divinisovaného kněze nebo boha zvaného Thovt, Tautes nebo Ezhovtej, řecky Her-nes. Nesahá-li jeho existence až do doby atlantské, jest vznik jeho učení prastarý a počíná ještě v dobách, jež do nedávna naše věda nepokládala za historické. Nejdůležitějšími, nám známými hodnotami esoterní filosofie Thovtovi jest osm základních theoremat:

1.) Neosobní bůh, 2.) kosmologická genese, 3.) evoluční zákon polarisace, 4.) zákon o síle slova a představě, 5.) zákon lásky, 6.) zákon oběti, 7.) zákon analogií, 8.) zákon periodicity dění. Egyptská genese spočívá na Thovtově dělení podle čísla 9, resp. 10. Třebaže jest evoluční nebo vývojová, bývá jistě neoprávně porovnávána se statickým systémem sefirot židovské kabaly, jemuž byla pravděpodobně prvotním vzorem. Těchto devět základních etap personifikuje Thovt devíti bohy, t. zv. Božským Devaterem. Devítka, podle ternárního klíče symbol vědění, číselná hodnota písmene Teth, t. j. Toth a posvátného jména Tehor, není číslem náhodně voleným. Nejenom pozdější esoterismus řecký (devět mus, devět archontů), ale i křesťanský (ku př. devítinásobné zjevení Ježíšovo po jeho smrti), potvrzují podstatnost této hodnoty. Na rozdíl od geocentrických genesí národů jiných, jest tato konstruována kosmologicky. Od pralátky, nebytí, Nun, dospívá po řadě etap prorok na konci tohoto systému k zemi, jež spojivši se se záporným principem, přijala od něj své plody. Z hvězdného prostoru sestoupila na naši planetu Příroda, Eset a Nebthet, život - Usirev a smrt - Sutech. Příroda, analogicky jako kladný život a kladná smrt, stává se podvojnou ve své negativní podstatě. Genetická Eset a receptivní Nephthys. Tak jako život živí se smrtí, udržuje se i příroda věčným cyklem nebo cirkulací tím způsobem, že přijímá stále zpět to, co byla na druhé straně již jednou vydala. Fysický život individua zanikl by smrtí docela, kdyby nebylo přírody v užším slova smyslu (Ducha přírody). Thovtova legenda mluví o tomto zákoně, sdělujíc jej zasvěcencům obrazem Osiridovy smrti, jenž vrcholí vznikem koruny pozemského stvoření, ztělesněnou analogií božské Trojice Horem — člověkem jako ideou. I on bývá často porovnáván se sluncem jako jeho bůh, neboť má svoje východy zrození, má poledne životů a má i západy smrtí. Jeho otcem byl mrtvý bůh, a matkou nesmrtelná, věčná Příroda, zářící Isis... A to jest i matka moje, naše i vás všech, a nikdy nikdo z nás nebude se cítiti na tomto světě opuštěn, najde-li k ní jednu cestu a porozumí-li jejímu hlasu, který zní nejkrásnější hudbou kosmických sfér a hladí i kárá nás

ve své nevýslovné dobrotě, moudrosti a lásce.

Kterak se staří Egyptané modlili? Nežádali si nikdy dobra ani o něj neprosili, nýbrž se ztotožňovali se svým ideálem a dobro vysílali. Tím není míněn ovšem obsah modliteb, nýbrž typický posismus egyptského adepta, mluvící za všechny dlouhé výklady. Pro zajímavost citujeme zde jednu z modliteb mrtvého, určených Reovi a obsažených v egyptské knize mrtvých:

„Re, jenž sídlíš ve svém světě, Re, který svítíš ve slunci, A vycházíš ze svého obzoru, Re, jenž pluješ po svém nebi plném azuru, A mezi bohy rovného nemáš, Re, který plyneš po sloupech Šovových, A vítr probouzíš svým dechem ohnivým, Re, jenž dáváš svoje plodivé světlo oběma zemím, Zachraň mne před bohem podoby tajemné, Jehož obočí jsou rameny vah, V den sčítování! Spoutané provinilce do svých temnot zaklíná, Aby jejich duše byly rozptýleny v ničem. Vysvobod' mne z rukou katů nečistých, S nemocnými prsty. Neboť dobře se mi vedlo u Rea, A nyní přistávám ku břehu Usirovu. Jsem z průvodu pána obětí, Znáš knihu proměn, Létám jsa sokolem, A kroužím s holubicí, A věčnost trávím, duchy poutaje. Ve všech esoterních kulturách tohoto světa, byla zaznamenávána iniciační tradice dvojím způsobem: písmem a uměním. V Egyptě obojí se prostupuje a doplňuje tak, že není ani možno pochopiti celek a systém jedním bez druhého. Je-li dnes písmo prostředkem k zachycení exoterního slova, jest umění písmem pocitů a vnitřních stavů, jež nelze slovy vyjádřiti. A v Egyptě hieroglyfy jsou obrazy, a obrazy jsou písmem. Moderní badatelé vytýkají Egyptanům, že stejně jako jiní orientální národové na vysokém stupni technické dokonalosti, neznali perspektivy a nevyjadřovali vzdálenost, nýbrž hodnotu kresleného. V přisnlosti této umělecké metody — neboť nelze zde mluvit o nedokonalosti nýbrž o kázni — tkví celá esoterní podstata egyptského umění: Egypt nezná prostor a nezná čas, a všechny závrtné pravdy k nimž dovedl dojiti cestami nám dnes neznámými do bezprostředního styku, zobrazuje jako všichni velcí národové kteří opravdu dosáhli cíle svého poslání na této zemi stručně, synteticky, tedy v plánu zredukovaném na nejmenší možný počet rozměrů, t. j. plošně. Zvláštní, jakoby ztrnulé držení těla a údů na obrazech egyptských bohů, působí na nezasvěceného pozorovatele dojmem vážné, často až přehnané nehybnosti. I já podlehl jsem kdysi tomuto chladnému kouzlu smrti, tak sugestivně klamnému a prchavému, a po dlouhém hledání jeho nejvnitřnější podstaty došel jsem jednou s duší vyprahlou a s trpkou chutí marnosti v srdci do jednoho z Isidiných templů na nilském poříčí. V západu rudého soumraku kreslily sloupy svoje stínové dvojníky na vlhkou dlažbu chrámovou a kdesi v dálce volání chudých pastýřů chvělo se horkým vzduchem. Na chladném kameni průčelní stěny rýsoval se obraz Isidy, vytesaný dnes mrtvou již rukou umělce před tisíci a tisíci léty. Pozvolna houstlo šero v ovzduší a jakási neznámá síla připoutala moje oči k obrazu bohyně. A tehdy přepadl mě pocit života. Jako blesk, spontánně a tak silně, že prohnal mráz celou moji bytostí a vteřinová hrůza před něčím nezměrně velikým, neporovnatelně živým a všudypřítomným rozbušila mi srdce a rozšířila zornice : Ta Isida nestála; dále šla, tiše, majestátně, bez dechu — ale já jsem se zastavil: a teprve tehdy jsem pochopil, že život lidský jest jen vteřinou tak krátkou, tak zoufale krátkou, že z knihy kosmického dění, napsané těmito primitivními figurkami můžeme postřehnouti toliko momentní snímek ---. Marně, marně mluví nová doba o starém Egyptu jako o přežití kultuře; žije dále v nás, s námi a kolem nás; byla-li by soudobou, prchala by z našich rukou jako chiméra a písek pouště; ale právě proto, že jest tak vzdálena, počínáme ji chápati. Svěží květy jsou v hlase jejích primitivních legend a jas v ústech jejích proroků a přes propasti věků mluví k nám útěchou majestátní píseň naivních pohádek starého Egypta do víru, shonu a útrap našeho století. Lidé bláhoví! Proč zoufáte uprostřed neklidného spánku? Vždyť přijde jednou ráno, které stvoříme si spolu! Až vzduch pohltní dým a země popel, probudíte se v říši Atumově, tak jako malé dítě z těžkého snu, abyste poznali, že jste součástí nekonečna a že vaše srdce buší uprostřed věčných dnů, pod duhou jeho majestátu, naplněnou našim, pozemskou bolestí rozzářeným štěstím!

Co planety ovládají.

Planeta	Znak	Ovládá:
Slunce	☉	vládce, knížata, šlechtu, vlivné osoby, čest, slávu, úřady, zákonodárce, státníky, ředitele, vysoké kněžstvo, bohatství, protekce, zlatníky, skvosty, zlato, neděli.
Luna	☾	lidstvo, námořnictví, cestování zvláště po vodě, změny ve všem, vodní stroje, nestálost, plodnost, demokracii, ženy, rybáře, hostinské, sluhy, stříbro, pondělí.
Merkur	☿	vědu, učence, studia, cesty, úředníky, advokáty, matematiky, astronomy, diplomacii, časopisy, dopisy, obchod a provoz, smlouvy, žurnalisty, poslance, učitele, řečníky, rozum, bronz, rtuť, středu.
Venuše	♀	lásku, umění, přátelé, mír, radost, zábavy, oděv, ozdoby, voňavky, umělce, básníky, herce, hudebníky, děvčata, květiny, tanec, měď, pátek.
Mars	♂	spory, násilí, vojsko, průmysl, techniku, inženýry, podnikatele, lékaře, chemii, zbraň, válku, stroje, kovodělníky, myslivce, kuchaře, kováře, loupeže, vraždy, železo, úterý.
Jupiter	♃	spravedlnost, právo, učence, soudce, církevní hodnostáře, boháče, majetek, pocty, mír, nakladatele, bankéře, učitele morálky, blahobyt, vítězství, cín, čtvrtek
Saturn	♄	práci, těžkosti, povolání, zemědělce, řemeslníky, vážná studia, průmysl, hornictví, stavitele, zedníky, obuvníky, dělníky, plavce, rolníky, staré lidi, židy, vleklé těžké nemoci, olovo, sobotu.
Uran	♅	vynálezy, elektrotechniku, vzduchoplavbu, železnici, autodopravu, akciové společnosti, starožitnosti, okultismus, metafysiku, komunismus, letce, vynálezce, inženýry, mystiky, originalitu, výstřednost, aluminium.
Neptun	♆	umění, geniální druhy povolání, poesii, hudbu, strunové nástroje hudební, altruismus, chaos, reformaci, povstání, zklamání, lstivost, neřesti, vraždy, alkoholiky, morfinisty, kuřáky, platinu.
Pluto	♇	expansi duchovních sil, silnou touhu po rekordech, nadšení, zvýšenou senzitivitu, telekinetické fenomény, sugesci, hypnotismus, fascinace, mantické vlastnosti, černou magii, vampyrismus, útoky, převratné události, krise, zničení, extremy, sadismus, sebevraždy, hypnotické zločiny, nebezpečné instinkty, fanatismus, utopii, alchymii, okultní léčbu, fakirismus, eskamotérství.

Jest nebezpečno léčení nebo operovati některou část těla v době, kdy Luna prochází znamením, které nad ní vládne a tím nebezpečnější jest léčba neb operace, tvoří-li Luna právě zlé aspekty konjunkce, kvadratury a oposice se Saturnem, Marsem nebo Uranem.

ASPEKTY PLANET:

△ = trigon	120 stupňů	♁ = oposice	180 stupňů
* = sextil	60 stupňů	□ = kvadratura	90 stupňů
∨ = semisextil	30 stupňů	∠ = semikvadratura	45 stupňů
∧ = kvinkuks	150 stupňů	◻ = sesquikvadratura	135 stupňů

♁ – konjunkce. Jest to postavení dvou planet na stejném místě a působí mezi ☉, ♃, ♀, ♁ příznivě, kdežto mezi ♄, ♂, ♁ a ♆, jakož i ♁ těchto posledních s ostatními planetami působí nepříznivě.

P – parallel. Jest to postavení dvou planet za stejné deklinace a působí rovněž jako konjunkce.